

Hirvenhiihto Pessalompolo 26/2 – 05

I en liten skogsby Pessalompolo i Finska Tornedalens vildmarker är Jakttskyttecentrat beläget, som eldsjälén Raimo Yrjänheikki skapat tillsammans med sin jakttskyttegrupp. Beläget

endast ett tjugotal mil från Luleå. I fjol gick nordiska mästerskapen i Jakttskytte där. Där även Älglöpning ingick. Dock utan NM status.

På vägen dit, nära byn, undrade vi först var vi hade hamnat, när vi efter flera mil vildmarksskog hade en havsgående båt stående mitt i skogen, tioalet mil från havet och renar betande på andra sidan!

Åtta på morgonen anlände vi, jag och min fru Lena till skyttearenan, för att delta i tävlingarna, tillsammans med 75 andra deltagare. Vi stötte direkt på vår Tornedalsfinska kontakt Osmo Hietanen från Kolari, som hjälpte oss med anmälningarna omgående. Det var tur så inte Lena backade ur tävlandet, som hänt förr, vid anblicken av ett gäng Finskor typ "Magdalena Forsberg". En med kläder märkta

Finland OS – Nagano. Det är vanligt att Finska skidskyttar från den olympiska världen går över till Älgskidskytte, efter landslagskarriären.

Inte ett moln på himlen, sol, -11 grader men blåsigt och kallt. Fin skidbana 2,5 km x 3 varv. Dock med två rejäla uppförsbackar. Speciellt den mot skjutstationen var besvärlig. Banan hade dubbla spår nästan överallt, vilket var väldigt positivt vid omåkningarna. Skjutbanan hade markörgrav med plats för 25 tavlor som underlättade tävlingens genomförande, då åkarna fortlöpande kunde starta med 30sekunders mellanrum.

Det roliga vid skidåkningen var att det var hyfsat många skidåkare som inte åkte så ruskigt fort, och visade på sportens bredd, även för den vanlige jägaren. Även om motsatsen syntes till också.

Framme vid skjutstationen anade jag att jag blivit tilldelad tavla 25, men var tvungen att vinka till mig en funktionär som bekräftade min tavla. Jag kunde ju inte börja skjuta på fel tavla!

Därtill försökte jag på knackig finska förklara att **om minuter kommer dam Svensk Skjuta**.

Och Lena blev bättre anvisad vilken tavla hon skulle skjuta på.

Väl i mål infann sig den smått euforiska känslan, som brukar komma efter

jaktskidskytteloppen. Skidåkningen hade gått bra, personligt sett, avståndsbedömningen ännu bättre än i österbotten, skyttet sämre 88p. oftast är det någonting som inte riktigt stämmer. Men det är i alla fall roligt.

Tyvärr hade datoranläggningen havererat så resultatuträkningen uteblev, prisbordet blev stående och resultaten skulle meddelas senare i tidningen. Både deltagare eller funktionärer verkade ta det med upphöjt lugn, huvudsaken att alla fått delta!

Efter tävlingen, visade det sig, att det intressantaste skulle komma. Stafett med tre åkare/lag. 2 varv = 5km/åkare. En avståndsbedömningsfigur och 5 skott/löpare. Straffrundor vid missade avståndsbedömningsmeter och bommade skott, till 25cm tavlan på 100m.

Vi fick tillfälle att fota och följa tävlingen. Jättekul! Där tävlade Mor och dotter, far och son i samma lag o.s.v. Nästa år måste vi anmäla minst ett Svenskt lag! Och ha ett antal lagledare och inspektörer med! Tror att övernattningsmöjligheter kan finnas på jaktskyttebanan.

Avslutningsvis fick jag reda på att 2 april går två tävlingar samma dag i trakterna av Simo, lite utanför Kemi. Det är också på behändigt avstånd från Norrbotten. Blir en fin vintersäsongsavslutning. Ring mig om du är intresserad, för anmälan under veckan före.

Kommer i övrigt att vara på Finska lapplandscuppen under de fyra påskdagarna -05, i trakterna av Rovaniemi och Sodankylä, en upplevelse, som ger mersmak, inte minst av tävlingsstämningen, bastun, grillkorven och naturupplevelsen.

Matti Tuuri

